

Sygn. akt I C 437/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Jacek Głowacz

Protokolant: aplikant aplikacji sędziowskiej C. T.

po rozpoznaniu w dniu 7 marca 2017 r. w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Wierzytelności Niestandaryzowanego

Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W.

przeciwko D. M.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 437/16

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 19 listopada 2015 r. wniesionym do Sądu Rejonowego Lublin#Zachód w L. (...) Wierzytelności Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wystąpił o wydanie przeciwko D. M. nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, zasądającego od pozwanej na rzecz powoda kwotę 10.000 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia 19 listopada 2015 r. do dnia zapłaty. Powód wystąpił również o zasądzenie kosztów sądowych i kosztów zastępstwa procesowego w łącznej kwocie 1.326,25 zł. Uzasadniając swoje żądanie powód wskazał, że nabył od (...) Bank S.A. w W. wierzytelność wynikającą z wypowiedzianej umowy kredytu zawartej z pozwaną. /pозew- k. 2v-6 w zw. z k. 14-16/

Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał sprawę do rozpoznania przez tutejszy Sąd. /postanowienie- k. 7/

W dniu 25 stycznia 2016 r. powód uzyskał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym uwzględniający jego żądania w całości. /nakaz- k. 61/

W sprzeciwie od nakazu zapłaty wydanego w dniu 25 stycznia 2016 r. w postępowaniu upominawczym pozwana podniosła zarzut przedawnienia roszczenia. /nakaz- k. 61; sprzeciw- k. 63-64/

W odpowiedzi na sprzeciw powód podniósł, że złożony przez jego poprzednika prawnego wniosek o nadanie klauzuli wykonalności na bankowy tytuł egzekucyjny przerwał bieg przedawnienia. /odpowiedź na sprzeciw- k. 73-74/

Na terminie rozprawy poprzedzającym wydanie wyroku nikt się nie stawił. /protokół- k. 87/

Sąd ustalił:

W dniu 8 października 2009 r. pozwana zawarła z (...) Bank S.A. w K. umowę konsolidacyjnego kredytu gotówkowego. /bezsporne, odpis umowy- k. 75-80/

(...) Bank S.A. w W. jest następcą prawnym (...) Bank S.A. w K.. /bezsporne, KRS- k. 42-47, k. 48-52/

W związku z naruszeniem warunków umowy, ww. umowa kredytu została wypowiedziana pozwanej w dniu 18 maja 2011 r. /zestawienie wierzytelności- k. 29-31/

W dniu 27 listopada 2012 r. (...) Bank S.A. w W. wystawił przeciwko pozwanej bankowy tytuł egzekucyjny na kwotę 44.797,27 zł w związku z brakiem spłaty wierzytelności wynikającej z ww. umowy kredytu. /bezsporne, (...) k. 55/

W dniu 27 grudnia 2012 r. (...) Bank S.A. wystąpił o nadanie klauzuli wykonalności ww. bankowemu tytułowi egzekucyjnemu. Postanowieniem z dnia 27 lutego 2013 r. wydanym w sprawie o sygn. akt II1 Co 868/13 tutejszy Sąd nadał klauzulę wykonalności zgodnie z wnioskiem banku. /koperta- k. 39 zał. akt II1 Co 868/13, wniossek- k. 3-4 zał. akt II1 Co 868/13, postanowienie- k. 32 zał. akt II1 Co 868/13/

W dniu 19 grudnia 2014 r. (...) Bank S.A. w W. zawarł z powodem umowę przelewu wierzytelności, na mocy której przeniósł na rzecz powoda portfel wierzytelności w skład którego wchodziła również wierzytelności banku względem pozwanej wynikająca z ww. umowy kredytu. /bezsporne, umowa przelewu- k. 24-27, zestawienie wierzytelności- k. 29-31/

Pismem datowanym na 19 grudnia 2014 r. (...) Bank S.A. w W. poinformował pozwaną o przelewie wierzytelności na rzecz powoda. /bezsporne, zawiadomienie- k. 53/

Pismem datowanym na 6 lipca 2015 r. powód wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 58.252,50 zł tytułem nabytej od banku wierzytelności. /bezsporne, wezwanie- k. 54/

Powyższy stan faktyczny jest niesporny.

Sąd zważył:

Powództwo podlegało oddaleniu z uwagi na skutecznie podniesiony zarzut przedawnienia dochodzonego pozvem roszczenia.

W niniejszej sprawie (...) Wierzytelności Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. dochodził od pozwanej zapłaty z tytułu części wierzytelności którą nabył od (...) Bank S.A. w W., a która przysługiwała bankowi od pozwanej w związku z udzielonym kredytem.

Zgodnie z art. 118 k.c., jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Roszczenie przysługujące bankowi z tytułu wypowiedzianej umowy kredytu jest niewątpliwie związane z prowadzeniem działalności gospodarczej banku, której przedmiotem jest m.in. właśnie udzielanie kredytów. Termin przedawniania w takim wypadku wynosi zatem trzy lata. Początek jego biegu ma miejsce z chwilą wypowiedzenia umowy kredytowej, gdyż z tym momentem cała przyznana kwota kredytu postawiona zostaje z reguły w stan wymagalności.

Jak wynika z poczynionych ustaleń, bank wypowiedział pozwanej umowę kredytu z której wynika przedmiotowa wierzytelność w dniu 18 maja 2011 r. Wprawdzie strona powodowa w pozwie złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym wymieniła pośród dowodów również wypowiedzenie umowy to jednak w toku postępowania przed dokumentu tego nie złożyła. W tym stanie rzeczy – wobec braku w tym zakresie stanowiska pozwanej – Sąd uprawniony był do ustalenia, że doszło do wypowiedzenia umowy w oparciu o inne dokumenty złożone przez powoda, w szczególności w oparciu o złożony wykaz wierzytelności nabywanych od (...) Bank S.A., w którym wyraźnie wskazano, że umowa została pozwanej wypowiedziana w dniu 18 maja 2011 r.

Biorąc pod uwagę, że do wypowiedzenia umowy doszło w tym dniu, termin przedawnienia roszczeń z niej wynikających upłynął z dniem 18 maja 2014 r.

Stanowisko powoda jakoby bieg tego terminu został przerwany z uwagi na wystąpienie przez bank z wnioskiem o nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności nie jest trafne.

Sąd wprawdzie podziela pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w uzasadnieniu do wyroku z dnia 12 stycznia 2012 r. wydanego w sprawie II CSK 203/11, na który powoływał się powód, a zgodnie z którym wystąpienie o nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności przerywa bieg przedawnienia. Niemniej jednak, co umknęło powodowi, stanowisko to dotyczy wyłącznie banku i nie odnosi skutku wobec innego niż bank nabywcy wierzytelności stwierdzonej takim tytułem.

Bankowy tytuł egzekucyjny, który był uregulowany w art. 96-98 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 128 ze zm.) został ostatecznie wyeliminowany jako odrębny tytuł egzekucyjny wobec stwierdzenia niekonstytucyjności ustanawiających go przepisów (wyrok TK z dnia 14 kwietnia 2015 r., P 45/12, Dz. U. z 2015 r., poz. 559). Stanowił on szczególne uprawnienie i przywilej banków do uzyskania tytułu wykonawczego z pominięciem postępowania rozpoznawczego przed sądem. Z uwagi na ten szczególny charakter bankowych tytułów egzekucyjnych wszelkie konsekwencje związane z ich wydaniem mogły odnosić skutek jedynie wobec wierzycieli będących bankami. Zatem przerwanie biegu przedawnienia na skutek wystąpienia przez bank z wnioskiem o nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności, nastąpiło jedynie na rzecz banku który uzyskał tę klauzulę. Sąd stoi przy tym na stanowisku, że przerwa biegu przedawnienia w przypadku dokonania przelewu wierzytelności, której dotyczy może odnieść skutek wyłącznie w stosunku do nabywcy wierzytelności, który sam mógłby spowodować zdarzenie powodujące przerwanie tego biegu. Do przerywania biegu przedawnienia nie jest bowiem wystarczająca tożsamość wierzytelności, lecz konieczna jest również tożsamość podmiotów, uprawnionych do dokonania czynności skutkujących przerwaniem biegu przedawnienia.

W konsekwencji, skoro powód nie jest instytucją bankową i nie uzyskał na swoją rzecz klauzuli wykonalności na tytule egzekucyjnym stwierdzającym wierzytelność pozwanej, to nie może powoływać się na przerwanie biegu terminu przedawnienia spowodowane wystąpieniem przez bank z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności. (por. m.in. uchwała SN z dnia 29 czerwca 2016 r., III CZP 29/16, Biul. SN z 2016 r., z. 6; postanowienie SN z dnia 26 października 2016 r., III CZP 60/16, LEX nr 2152395; postanowienie SN z dnia 5 października 2016 r., III CZP 52/16, LEX nr 2142032).

Na gruncie poczynionych ustaleń faktycznych nie ustalono zdarzeń, które mogłyby doprowadzić do przerywania biegu przedawnienia dochodzonego roszczenia przed wytoczeniem powództwa w niniejszej sprawie, a które odnosiłyby skutek wobec powoda. Stąd też nie ulega wątpliwości, że roszczenie przysługujące powodowi w związku z cesją wierzytelności przeciwko pozwanej uległo przedawnieniu.

Na marginesie tylko warto podkreślić, że niezłożenie przez stronę powodową dokumentu w postaci wypowiedzenia umowy kredytu (na które powołano się pozwie złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym), które miało zostać złożone pozwanej przez bank, pozostawia daleko idącą wątpliwość co tego, czy dochodzone roszczenie zostało udowodnione, nawet gdyby pozwana nie podniosła zarzutu jego przedawnienia. Powód powinien bowiem wykazać ponad wszelką wątpliwość, że umowa kredytu została skutecznie wypowiedziana tak, aby można było w ogóle stwierdzić wymagalność dochodzonej należności. Warto również zwrócić uwagę na to, że pełna weryfikacja postanowień umowy cesji nie jest możliwa z racji przedstawienia odpisu tej umowy w wersji pozbawionej – z nieustalonych przyczyn – określonych fragmentów treści umowy. Powyższe nakazuje uznać, że powód - występujący jako profesjonalista na rynku obrotu wierzytelnościami - nie wykazał skutecznego nabycia wierzytelności realizowanej w tym postępowaniu.

Z powyższych przyczyn powództwo podlegało oddaleniu.